

Şarkıcı Bülbül Serdar Yıldırım

– Serdar102 · 11 Eylül 2023

Uzaktan gelen nağmeler kulaklarından ruhunun derinliklerine yayılmıştı, ihtiyar kaplumbağanın. Yuvasından çıktı. Büyük ve ağır kabuğunu zorlukla sırtında taşıyordu. Ayakları ağrıyordu, ama olsundu. Sıkıntıya katlanacak fakat en güzel öten, en güzel şarkı söyleyen bülbülün konserini kaçırmayacaktı. O bülbül ki, aman efendim, bir ses bir nefes! Duyanlar elindeki işini bırakır, dinlemeye koşardı. Zalim, bir de yakışıklıydı ki.. Şöyle bir yan döner, kafasını yukarıya kaldırıp şarkı söylemeye başladığı zaman, dinleyenler mest olur “ Ah “ çekerler, biçareler, mecnunlar “ Of “ çekerlerdi. İki ay önce çevre ormanları şampiyonlarının katıldığı güzel ses yarışmasında birinci olup “ Şampiyonlar Şampiyonu “ unvanını almıştı. Kendisine armağan edilen büyük bir yuvada yaşıyordu. Yuvanın temizliğine ve yiyecek işine yardımcıları bakıyordu. Konserler veriyor, çok kazanıyor, çok harcıyordu. Yakın dostları, arkadaşları yüzleri aşmıştı. Hepsi, iltifat ediyor, övgüler yağıdırıyor, çevresinde pervane oluyordu. Bu böyle dört ay daha devam etti. Havalar soğumaya başlamıştı. Orman hayvanları kış uykusuna yatmaya başladılar. Bülbül, yakın arkadaşları ile görkemli yuvasında eğlenceler tertipliyor, şarkılar söyleyip, sabahlara kadar zevk ve eğlence ile vakit geçiriyordu.

Carlı bir kış günü bülbül yuvasından çıktı. Daldan dala neşe ile uçarken yoruldu. Terledi. Susuzluğunu gidermek için, biraz kar yedi. Tekrar havalandı. Uçtu. Uçtu. Akşamüstü yuvasına geri döndü. Arkadaşları evde toplanmışlardı. Bülbülün gelmesiyle eğlenceler tekrar başladı. Sabahlara kadar yediler, içtiler, güldüler, oynadılar. Arkadaşları gittikten sonra, bülbül odasına girdi. Yatağına yattı. Derin bir uykuya daldı.

Vakit öğle üzerini geçmişti. Bülbül uyandı. Başı sersem gibiydi. Ter içindeydi. Yutkunmaya çalıştı, yutkunamadı. Boğazı yanıyor. Aklını toplamaya çalışırken, dün terliyken soğuk kar yediğini hatırladı. Hastalanmıştı. Doktor Sincap Bey'i çağırdı. Doktor Sincap, bülbüle dinlenme tavsiye etti. Çeşitli ilaçlar yazdı, haplar verdi. Bülbül, bu tavsiyeleri aynen uyguladı. Birkaç gün sonra iyileşti, ayağı kalktı. Ertesi gün odasında yalnız olduğu bir sırada canı şarkı söylemek istedi. Kendisini ne kadar zorladıysa da fark etmedi; sesi eskisine göre, kalın, boğuk ve çatallı çıkıyordu. “ Bu sesle şarkı söylemeye kalkarsam herkesin yanında rezil olurum. Beni alaya alırlar. En iyisi hiç kimseye bundan söz etmemek “ dedi kendi kendine. Sonraki üç ay aynı şekilde eğlenceler devam etti.

Nisan ayı geldiğinde kış bitmiş, havalar ısınmıştı. Orman hayvanlarının çoğu kış uykusundan uyanmışlardı. Ormanda konser tertipleyen organizatörler harekete geçtiler. İlk durakları bülbülün yuvasıydı. Büyük paralar vaat ettikleri halde bülbül teklifleri geri çevirdi. Aslında paraya çok ihtiyacı vardı. Kış mevsimi boyunca dostlarıyla birlikte, geçen yaz kazandığı paraları harcamıştı. Hazıra dağlar bile dayanmazdı. Çok uğraşıp, çalışıp çabaladığı halde, eskisi gibi güzel şarkı söyleyemiyordu. Sonunda orman hayvanları arasında şampiyon bülbülün sesini kaybettiği hakkında söylenti çıktı. Kimseler evine uğramaz oldu. Hizmetçiler, evi terk etmeye başladı. Bülbül maaşlarını ödeyemez duruma gelmişti. Eski

şarkıcı bülbül görkemli yuvasında yalnız kaldı. Çaresizdi. Tarifsiz acılar içindeydi. En güzel şarkı söyleyen şarkıcı seçilmiş, konserlerde büyük paralar kazanmış, kısa sürede baş döndürücü bir hızla yükselmişti. Gençti, tecrübesizdi, aldanmıştı. Dostları, can arkadaşları neredeydiler şimdi? Fakat onlara da kızamıyordu: “ Beni hiçbirisi zorlamadı ki, her gece eğlenceler düzenle, paralarını bizim için harca diye. “ Ayrıca, soğuk bir kış günü terli terli kar yemişti. Ya buna ne demeliydi?

İhtiyar kaplumbağa günlerdir çok üzgündü. Sesine hayran olduğu yakışıklı bülbülün haline kahroluyordu. Duydukları doğruysa, bülbül sesini kaybetmişti. Bülbülü evinde arıyor, fakat bulamıyordu. Bir gün ormanın تنها bir yerinde bülbülle karşılaştı.

Kaplumbağa: “ Merhaba sayın bülbül. Ne zamandır sizinle tanışmak istiyordum. Geçen yıl siz şarkı yarışmasını kazandığınızda ben de seyirciler arasındaydım. Sesinizi ilk kez orada duydum, hayran kaldım. Daha sonra verdiğiniz konserlerden hiçbirini kaçırmadım. Siz şarkı söylerken, kendimi bulutların üzerinde gibi hissediyorum “ dedi.

Bülbül: “ Ne yazıktır ki, hepsi mazide kaldı. Hatıralar hayal oldu. O bülbül yok artık aramızda. Duymuşsunuzdur, karlı bir kış günü uçarken yorulmuş ve biraz kar yemiştım. Hastalandım. Hastalık birkaç günde geçti. Fakat sesimi kaybetmişim. Param çokken yanımdan ayrılmayan dostlarım beni terk ettiler. Her neyse, sizi de meşgul etmeyeyim, belki işiniz vardır “ dedi.

Kaplumbağa: “ Bakın sayın bülbül. Ben tam yüz on yaşındayım. Nice olaylara tanık oldum. Bunca uzun süren yaşamım boyunca kimseye zararım dokunmadı. Aksine birçoklarına yardım ettim ve karşılık beklemedim. Anladığım kadarıyla, sesinizi etkileyen, ses tellerinizin iltihaplanmasıdır. Dumanlı dağdaki “ Şifa Veren İksiri “ ağır hastalıklar sonucu oluşan arazların giderilmesine birebirdir. Bu iksirin içinde bulunan elementler, çeşitli hastalıklara iyi geldiği gibi, ses telleri ve gırtlak üzerinde olumlu etkileri vardır. İksirden günde üç bardak olmak üzere dört gün boyunca içeceksin, dört gün sonunda sesinin düzeldiğini göreceksin. Haydi, bakalım sayın bülbül, yolun açık olsun “ dedi.

Bülbül, kaplumbağa ile vedalaştıktan sonra, bir ok gibi gökyüzüne yükseldi. Kaplumbağanın söyledikleri doğru ise ve sesi düzelse, eski güzel günlere dönebilecekti. Fakat çok daha bilinçli ve tutumlu olacaktı. Bülbül uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra, dumanlı dağa vardı. İksirin aktığı pınarı buldu. Dört gün sonunda, sesi eski sağlığına kavuştu. Tekrar ormana döndü. İlk işi kaplumbağa ile buluşmak oldu. Son derece sevinçliydi. Hemen gidip konser tertipleyen bir organizatörle anlaştılar. Bülbülün konserler vereceği haberi ormanda büyük yankı uyandırdı. Orman hayvanları, bülbülün büyüleyici sesini dinlemeye koşular.

İki hafta sonra: Bülbül eski güzel günlere nihayet dönmüştü. Kazandıklarını harcarken tutumlu davranıyor, gereksiz harcamalardan şiddetle kaçınıyordu. Bir işe karar vermeden önce kaplumbağaya danışıyor, onun söylediklerini harfiyen uyguluyordu. Organizatörlere yardımcı olduğunu söyleyip ayrıca kaplumbağanın para kazanmasını sağlıyordu. Zevk ve eğlence arkadaşları: “ Neden evinde

eğlence düzenlemiyorsun? “ diye sorduklarında buruk bir şekilde gülümsüyor, “ Yakında arkadaşlar, yakında...” diyerek geçiştiriyordu. Bu arkadaşlarıyla daima arasında belirli bir mesafe bırakıyordu. En acılı günlerinde karşılık beklemeden yardımcı olan, üstün bilgi ve engin hayat tecrübesine sahip bulunan yüz on yaşındaki ihtiyar kaplumbağaya sarılıyor ve “ Bir gerçek dost bin posttan iyidir.” diyordu.

SON

Yazan: Serdar Yıldırım

BU MASALIN BULUNDUĞU KİTAPLAR:

Şarkıcı Bülbül - Karaca Yayınları - Yayın Yılı: 2018 Sayfa: 1-20

Sihirli Masallar - Bilgi Yayınevi - Yayın Yılı: 2009 - Sayfa: 78-84

Pofuduk Yayınları - Sayfa: 3-20

İnternette bulunup alıyorlar. İşin parasal yönü yoktur. Benim amacım, okuyucuya güzel hikayeler sunmaktır.